

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12C/101/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112215560
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8112215560.10

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobkyne : E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., Y. XX, zastúpenej advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66 proti žalovanému : EX CREDIT a.s., Werferova 3, Košice, IČO: 36572586, o zaplatenie finančného zadosťučinenia, takto

rozhodol:

konanie **zastavuje**,

o trovách konania bude **rozhodnuté** samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 24.5.2012 sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej 3.000 eur a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom pod sp.zn. 17C 269/2009 na Okresnom súde Prešov, ktoré právoplatne bolo skončené dňa 15.9.2010, kde bola v postavení spotrebiteľky. Vo všetkých troch výrokoch rozsudku úspešná. Za každý z úspešných výrokov si uplatnila finančné zadosťučinenie po 1.000 eur spolu 3.000 eur.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril a uviedol, že uplatňovaný nárok neuznáva. Poukázal nato, že žalobkyni konaním žalovaného žiadna ujma spôsobená nebola, pričom táto s plným vedomím uzatvorila zmluvy, ktoré neskôr súd určil za neplatné. Samotnú výšku uplatňovaného nároku, žalobkyňa uplatnila, bez toho aby primeraným spôsobom preukázala intenzitu a následky porušenia práv spotrebiteľa zo strany žalovaného. Poukázal na to, že uplatňované finančné zadosťučinenie dvojnásobne prevyšuje hodnotou poskytnutej pôžičky, ktorá bola skutočným dôvodom uzavretia zmlúv. Nesúhlasil s argumentáciou žalobkyne, keď vo všeobecnosti poukázala v súvislosti s výškou uplatňovaného nároku na rozhodnutia súdov alebo výsledky mimosúdnych urovnaní.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 25.10.2015 č.k. 12C 101/2012-36, ktorým žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Po podanom odvolaní žalobkyňou odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil na ďalšie konanie uznesením č.k. 7Co 26/2013-62 zo dňa 23.5.2013.

Súd prvého stupňa vo veci vytýčil pojednávanie, na ktorom právny zástupca žalovaného poukázal na tú skutočnosť, že na tunajšom súde vo veci vedenej pod sp.zn. 10C 388/2012 došlo k vyhláseniu rozhodnutia dňa 4.2.2015, ktorým v totožnej veci, totožných účastníkov konania, bolo žalobkyni priznané finančné zadosťučinenie, kde súdom bolo konštatované, že bolo porušené právo žalobkyne na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle osobitného právneho predpisu, ktorým je zákon č. 258/2001 Z.z., čím bola daná prekážka litispendencie tejto právnej veci.

Žalovaná sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrila, že prekážku litispendencie vidí len vo vzťahu ku prvému výroku rozhodnutia č.k. 17C 269/2009-60 zo dňa 12.7.2012 (týmto výrokom bolo určené, že zmluva o predaji na splátky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 20.12.2007 uzavretá medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobkyňou ako kupujúcou je neplatná.)

Rozhodnutím tunajšieho súdu č.k. 10C 388/2012-165 zo dňa 4.2.2015 bolo rozhodnuté o nároku žalobkyne v 1.rade Jany Pereničovej, ktorá žalobou zo dňa 14.1.2011 sa domáhala podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa primeraného finančného zadosťučinenia 3.000 eur. Nárok odôvodnila nekalými praktikami žalovaného pri poskytovaní úveru 50.000,- Sk, kedy vnútil uzavretie kúpnej zmluvy, ktorou svoje hnutelné veci predala žalovanému a následne ich drahšie od neho odkúpila. Vo veci vedenej pod sp.zn. 10C 388/2012 súd vykonal dokazovanie aj spismi súdu 17C 269/2009, 19Cb 46/2013. Vo veci 10C 388/2012 súd konštatoval, že práve vo vedenom konaní pod sp.zn. 17C 269/2009 došlo k určeniu, že obe tieto zmluvy sú neplatné a rozsudok nadobudol právoplatnosť 15.9.2010. Vo veci 10C 388/2012 súd následne konštatoval, že nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie je dôvodný, boli splnené všetky zákonné predpoklady zákona o ochrane spotrebiteľa pre priznanie nároku. Súd považoval žalobkyňu za spotrebiteľku, ktorá sa úspešne domohla ochrany práva, ktoré jednoznačne porušil žalovaný, ako to bolo konštatované a ustálené v rozsudku vo veci 17C 269/2009 (teda celého rozsudku, všetkých jeho výrokov), konkrétne bolo porušené právo žalobkyne na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle osobitného právneho predpisu, ktorým bolo zákon č. 258/2001 Z.z., bolo poukázané na to, že bol neospravedliteľný postup žalovaného, ktorý vedome spracoval absolútne neplatné zmluvy a tento jeho postup hraničí aj s možnou trestnoprávnou zodpovednosťou, či už pre trestný čin úžery, prípadne poškodzovania spotrebiteľa alebo pre trestný čin nekalých obchodných praktík voči spotrebiteľovi. Súd konštatoval, že príslušnými zmluvami žalovaný zástrel tú skutočnosť, že žalobkyňa poskytol pôžičku 50.000,- Sk, ktorú mala vrátiť v lehote 18 mesiacov v celkovej výške 71.760,- Sk s neúmerne vysokým úrokom 43,53 % a navyše prinútil žalobkyňu poskytnúť mu do zálohy hnutelné veci v hodnote minimálne dvojnásobku poskytnutého úveru. Vo veci 10C 388/2012 bolo žalobkyni v 1.rade (totožná osoba ako v tejto právnej veci) priznané finančné zadosťučinenie vo výške 700 eur s odôvodnením, že žalovaný sa týmto nekalým spôsobom chcel obohatiť vo výške 722,30 eur a súd preto považoval za primerané finančné zadosťučinenie v sume 700 eur a v prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne v 1. rade zamietol.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci /podmienky konania/.

Podľa § 83 O.s.p. začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie. Litispendencia (prekážka konania veci už začatej) je procesnou prekážkou konania, ktorú musí súd z úradnej povinnosti odstrániť, a to bez zreteľa na to, kedy túto prekážku zistí, alebo kedy táto prekážka vznikla. V takomto prípade vždy konanie zastaví.

V predmetnej veci je nepochybné, že na tom istom súde boli podané dva návrhy na priznanie finančného zadosťučinenia pre porušenie totožných práv totožného spotrebiteľa, totožného dodávateľa, ktoré boli konštatované totožným rozhodnutím súdu (17C 269/2009-60, zo dňa 12.7.2010 právoplatným dňa 15.9.2010), dokonca bola žiadaná totožná výška finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Prekážku prv začatého súdneho konania (litispendencia) upravuje ustanovenie § 83 O.s.p. Táto prekážka zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci. Táto prekážka je daná, ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Ak nie je splnený čo len jeden znak, nejde o tú istú vec. Totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu či skutkového deja.(uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23. 11. 2010, sp. zn. 5 Cdo 77/2009).

Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p. v zložitých prípadoch najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ustanovenie § 166 sa nepoužije.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.